CM4-15 Car Stolen at Mechanic - שמירת אומנין: בבית האומן

Bava Metzia (Mishnah 80b)

ְּכִּוּלָן שֶׁאָמְרוּ — All craftsmen are considered paid shomrim. יְכוּלָן שֶׁאָמְרוּ — But once any [craftsman] says to the one who hired him: טול אֶת שֶׁלְּךְּ וְהָבֵא מְעוֹת — "Take your property and bring the money that is due me," שׁוֹמֵר חָנָּם — he is considered an unpaid shomer.

Bava Metzia (Gemara 80b)

The Gemara asks:

עלימָא מַתְנִיתִין דְּלֹא כְּרַבִּי מֵאִיר — Shall we say that our Mishnah does not accord with R' Meir? שׁוֹכֵר בֵּיצִד מְשִׁלֵּם — For it was taught in a Baraisa: דְּתַנְיָא — How does a renter pay? I.e. is a renter considered a paid shomer or an unpaid shomer? רְבִּי מֵאִיר — R' Meir says: בְּשׁוֹמֵר חָנָּם — A renter is treated like an unpaid shomer. ר' יְהוּדָה אוֹמֵר שִׁכָּר — R' Yehudah says: בְּשׁוֹמֵר שָׁכָּר — A renter is treated like a paid shomer.

Assuming that a craftsman and a renter carry the same degree of liability, it would seem that R' Meir (who rules that a renter is an unpaid *shomer*) differs from our Mishnah (which rules that a craftsman is a paid *shomer*).

The Gemara reconciles our Mishnah with R' Meir's view:

אַפִילוּ תֵּימָא רַבִּי מֵאִיר You can say that our Mishnah accords even with R' Meir.

הַּהָיא הָנָאָה — In exchange for that benefit, בְּהַהִּיא הֲנָאָה — namely, that [the owner] leaves everyone else (i.e. all other craftsmen) and hires him, הַוִּי עִילְנֵיהּ שׁוֹמֵר שָׂכָר — [the craftsman] becomes a paid shomer in respect to [the entrusted item].

The Gemara objects:

בְּהַהִּיא — **If so,** then **a renter** should **also** be considered a paid *shomer*! בְּהַהִּיא — Because in exchange **for that benefit,** הָנָאָה — המוגר לֵיהּ לְדִידֵיה — namely, **that [the owner] leaves everyone** else (i.e. all other renters) **and rents to him,** המוער שָׁכָּר — [the renter] becomes a paid *shomer* in respect to [the rented item]! — ? —

The Gemara finally answers:

אָפָא אֲפִילוּ תֵּימָא רַבִּי מֵאִיר — Rather, you can say that the Mishnah is consistent even with R' Meir for the following reason: בְּהַהִיא הֲנָאָה — In exchange for that benefit, — המבּיש לֵיהּ אַאַגְרִיה — namely, that [the craftsman] withholds [the entrusted item] until he receives his wage — דְּלֹא בָּעֵי לְמֵיעֵל וּלְמֵיפֵּק אַזּוּזֵי — so that he need not go to and fro in pursuit of his money, — הַנֵי עֲלֵיהּ שׁוֹמֵר שָׂכָּר — he becomes a paid shomer in respect to [the item].

The Gemara suggests another way to reconcile R' Meir's ruling with our Mishnah:

אַיבָּעִית אֵיכָא — If you prefer, say בְּרְ אֲבוּהְ וְתְנֵי — that the attribution of the opinions in the dispute between R' Meir and R' Yehudah is as they were reversed by Rabbah bar Avuha, who taught the following version of the Baraisa: שוֹבֵר בֵּיצַד — How does a renter pay? I.e. is a renter considered a paid or an unpaid shomer? ..... בְּשִׁלֵּם — A renter is treated like a paid shomer. בְּשׁוֹמֵר חָנָם — R' Yehudah says: בְּשׁוֹמֵר חָנָם — A renter is treated like an unpaid shomer.

חילוק בין קבלן לשכיר

טור (שו, א) - כל האומנין שנותנין להן לתקן בקבלנות הם כשומרי שכר להתחייב בגניבה ואבידה, וזהו שכרן שמשתכרין במה שנותנין להם לתקן וליטול שכר.

ב"ח (שם) - הא דכתב רבינו לתקן בקבלנות נראה ודאי דלענין שהם כשומרי שכר אפילו היו שכירי יום נמי הוו שומרי שכר כיון שנותנין להם לביתם, אלא סתם אומנים הן אותן שעושין בקבלנות.

סמ"ע (שם) - דוקא באומן דקבלנות קאמר דהוי שומר שכר מה שאין כן פועל שכיר יום... כיון דהשכירות שנותנין להן אינו בשביל השמירה אלא עבור המלאכה שמתקנין ועוסקין בו, אלא בהנאה שנתנו לו לתקן ולא לאחר באותו הנאה מחשב לשומר שכר, והנאה כזו אינה שייכא כי אם בקבלן שמניח אותה המלאכה בידו עד גמרו ונתנו לו שכרו, משא"כ שכיר יום שהיום נותן לזה ומחר לאחר.

ש"ד (שם) - לפי מסקנת הש"ס משמע דאין חילוק, ומה שכתב הטור בקבלנות הוא לאו דוקא.

אם כבר קבל האומן שכרו

מחנה אפרים (הלכות שומרים מא) - היה נראה דלפי מאי דקיימא לן דשוכר כשומר שכר דמי תו אין צריכין לחייבו לאומן משום דתפיס ליה אאגריה אלא אפילו בלאו האי טעמא וכגון שהקדים לו שכרו דתו לא שייך לומר משום דתפיס ליה אאגריה אפילו הכי חייב כשומר שכר כיון שמשתכר במה שהוא עומד אצלו. אבל ראיתי לראב"ן ז"ל בספרו שהשיב בתשובה שכל שהקדים לו שכרו אינו כשומר שכר וכן כתב המרדכי, משמע דסבירא ליה דטעמו של אומן אינו אלא משום דתפיס ליה אאגריה.

פתחי תשובה (שו, א) - עי' בתשובת גליא מסכת בעובדא דבעל עגלה שקיבל שכירתו מקודם שנסע, כתב בפשיטות דגם באומן שקיבל תשלום פעולתו מקודם הוי שומר שכר משום דעיקר הטעם גבי אומן כמו גבי שוכר בההיא הנאה דשביק לאחריני ואוגיר לדידיה.

גניבה באונס מאומן

קצות החושן (עב, ה) - כתב מוהרש"ך [ח"ב] בסימן קס"ט וז"ל, אפילו להסוברין שומר שכר מטעם דרב יוסף, אפילו הכי לא אמרינן ביה מאי דאמרינן בשאר שומרי שכר להכי יהבינן לך אגר כי היכא דלנטריה לי נטירותא יתירא... אבל נראה דגם משום פרוטה דרב יוסף הוי שומר שכר לכל דינו, דהא בפרק הכונס אמר ליה אביי לרב יוסף...

ערך ש"י (שז) - עיין בבבא מציעא מדמה שוכר לאומן, ואם כן גנבה באונס, ואונס בגופו של שומר כשינה בשעה דניימי אנשי דחייב רק משום דלהכי יהיב לו אגרא דלנטר נטירא יתירה שוכר פטור, וכן כתב חתם סופר סי' טז. אך מדפריך הש"ס סוף פרק האומנין על הא דתנן ארבעה שומרין הא שלשה הן, ומשני דיניהן שלשה לא משמע כן, דלמהרש"ך דיניהן ארבעה.

אחריות לכלי בעל הבית

תשב"ץ (הובא בפתחי תשובה שו, א) - אם נתן כלי לאומן כדי לראות צורתו ולעשות לו כלי אחר כמותו... הוה ליה החפץ ההוא כמו החפץ עצמו שנוטל שכר על עשייתו, ונמצא זה וזה שוין והוי שומר שכר.

דרכי משה (שו, א) - מי שקיבל ספר להעתיק ממנו דינו כשומר שכר עליו.

פתחי חושן (א, סק"ו) - לאו דוקא אומן, דהוא הדין פועל שכיר העושה מלאכתו של בעל הבית לדעת הש"ך דינו כשומר שכר על הכלים שעושה בהם המלאכה... מיהו לדעת הסמ"ע נראה שפועל שכיר לעולם אינו נעשה שומר שכר.

4-23 'על